

Underretning vedrørende [REDACTED]'s situation, cpr: [REDACTED]

Kære [REDACTED]

Vi har kendt dig i en måned i Joannahuset nu. Vi har lavet flere underretninger, og i denne vil vi gerne skrive lidt mere om, hvordan vi har oplevet dig her i Joannahuset.

Det her brev er til dig. Vi har læst det højt for dig, og du har også sagt ja til, at vi må sende det i fuld længde til din ungerådgiver i kommunen, så hun også kan få del i, hvordan vi har set dig i den tid, hvor vi har været så heldige at lære dig at kende.

Da vi først mødte dig, var vi ikke i tvivl om, at du er en ret særlig pige.

Du er sådan en, man ikke overser, fordi du er sjov, imødekommende og charmerende, og derfor bliver du hurtigt centrum i rummet, fordi du er én, folk har lyst til at være omkring. Du er let at falde i snak med, og derfor har vi også set, hvordan du lynhurtigt kan få nye venskaber, fordi du er god til at starte en samtale og har en forståelse for andre. Vi har også fornemmet, at du er dygtig til både at afstemme, hvordan du skal tale til henholdsvis unge og til ansatte, og derfor er du let at holde af, og du formår at fungere godt blandt mange forskellige typer af mennesker.

Det er en ret særlig evne, og noget som du virkelig kan bruge positivt.

Vi oplever dig som meget tydelig i forhold til at vise, hvordan du har det, så selvom vi tænker, at du bærer på mange svære tanker og følelser, så har vi tit haft en god fornemmelse af, om du har haft en god eller svær dag. Når du er i godt humør, så stråler du, du danser, og du får andre til at grine. Du svinger med håret, spreder glæde, og er god til at give ros og sige noget pænt, f.eks. om udseende og tøjvalg både til ansatte og unge. Du er livlig, kærlig, energisk, og så har du meget ofte bidraget til en god stemning i huset, hvor der både har været plads til hygge, men også til at vi har kunne have det sjovt på grund af din festlige energi og kække bemærkninger.

Det vil vi gerne takke dig for.

Samtidig har vi også oplevet dig vred, presset og med en kort lunte. Vi har oplevet, hvordan du har været frustreret over, hvor du har skulle sove, og den dag din mor sagde til dig, at du ikke kunne sove hos hende, så vi dig bryde sammen og være virkelig ked af det. Du sad i sofaen og var helt modløs, sårbar og med tårer, og du fortalte om, at du følte dig afvist af alle, og at du følte, at ingen elskede dig. Du sagde, at du havde lyst til bare at gå ud og tage stoffer, men du endte med at sidde i sofaen hele aftenen med en anden ung, hvor du var rolig men trist, og du lod dig trøste af andre. Vi var glade for, at du viste os den tillid, at vi måtte se dig med så stor en sårbarhed, for vi har en fornemmelse af, at du tit holder sammen på dig selv, og at sårbarhed ikke er en side, du viser frem så ofte, men som du måske kommer til at håndterer med rusmidler.

Den aften talte vi (igen, igen) længe om det vanskelige i, at du ikke ved, hvilket sted du kan kalde "hjem", og at du samtidig ikke har lyst til at være i kontakt med kommunen, som er dem, der kan hjælpe dig. Det er én af de samtaler, som vi har haft mange gange, men som vi også godt ved kræver meget af dig, fordi du bliver så følelsesmæssigt påvirket, hver gang vi nævner, at du bør være i kontakt med din kommune.

Når vi har ønsket rådgivninger med dig i huset, har det været vigtigt for dig at have overskuddet til det, og det har vi respekteret. Du har været god til at sige, at du “slet ikke er klar til at tale om det lige nu, men jeg er klar om 10 minutter”, og så har vi set, hvordan du først har skulle ryge og lave kaffe, og derefter er du kommet ind til os og spurgt, hvor hurtigt vi kan gøre det. Du fortæller om, at du oplever at blive stresset og vred indeni, når vi taler om din sag, og vi har oplevet, hvordan du fysisk vender dit hoved væk fra os, når vi nævner noget omkring din kommune, som du er meget vred på og ikke føler dig forstået eller hjulpet af.

På den måde har vi set dig rumme mange forskellige og meget store følelser, og vi tror, at det har været kendetegnende for en lang periode i dit liv. Vi har hørt dig sige flere gange, at du ønsker dig mere stabilitet og ro i dit liv, og det virker også til, at du kunne have gavn af en mere stabil døgnrytme og regelmæssig mad og ro i dit liv. Vi mærker, at det ikke er tilfældet for det liv, du lever lige nu, hvor vi oplever dig som værende presset og stresset, på en måde hvor du stadig formår at holde hovedet højt.

I rådgivningerne med os har du været god til at reflektere over din egen situation, og vi oplever dig som veltalende og god til at sætte ord på, hvordan du har det. Hvis vi har haft behov for, at du uddybede noget, har du fundet flere ord og eksempler på dine beskrivelser, og vi oplever dig med et godt ordforråd og som god til at beskrive de følelser og tanker, du har. Du har virket involveret og engageret i din egen løsning, og du har samtidig været fast besluttet, hvis kommunen har foreslået en løsning, du ikke har været enig i. Du har en klar idé om, at det mest rigtige for dig vil være at bo et sted på Sjælland, hvor du kan få lov til at klare meget selv, men du er samtidig klar over, at du har behov for tilgængeligt personale, så du kan få hjælp og støtte til de ting, du fortsat har behov for. Vi oplever dig med en lyst til at leve et “normalt” liv, hvor du går i skole, og har et arbejde, føler stabilitet og ser dine venner. Vi ved, at du drømmer om snart at kunne få et helt almindeligt arbejde i Netto eller lignende, og at du drømmer om at få det mentalt godt for at nå dertil. Du har fortalt, at du gerne vil have psykologhjælp og misbrugshjælp, og du har fortalt, at du er god til at opsøge hjælp, så længe du føler dig tryk.

I Joannahuset har flere af de ansatte beskrevet dig som en “power lady”, fordi man hurtigt mærker, at du er én, der ved, hvad du vil og hvordan du vil behandles, ligesom du ved, hvad du ikke vil finde dig i. Du fremstår stolt, stærk og selvsikker, og derfor kommer du også ofte til at virke ældre, end du er. Vi ved, at du sommetider fortæller andre, at du er 19 år, og at du gør det, fordi du oplever, at det giver dig en større respekt. Vi ved, at netop respekt er en særlig vigtig værdi for dig, fordi vi har set hvor gode og konstruktive snakke vi har kunne have med dig, hvis du er blevet mødt med ligeværd og respekt – selv hvis vi har skulle tale om noget af det, der har været svært. Vi har erfaret, at du både overholder husets regler og rammer, når vi har talt med dig i øjenhøjde, og så har vi omvendt set, hvordan du har reageret stærkt på, når det omvendte er sket eller hvis du har følt dig for presset. I de tilfælde har du sagt hårdt fra ved at blive vred, verbalt højlydt eller ved fysisk at gå fra stedet. Vi har set, at du har en meget klar grænse, og at du hellere vil trække dig end at finde dig i at blive behandlet på en måde, du ikke synes er i orden.

Da du første gang kom til Joannahuset fortalte du om, at du var taget afsted fra dit anbringelseshjem, fordi du ikke ville finde dig i at bo et sted, hvor du ikke følte dig respekteret,

uden medbestemmelse i de beslutninger, der vedrørte dit liv, og hvor du følte dig begrænset i din frihed. Du fortalte om, hvordan du oplevede uretmæssige og voldsomme magtanvendelser mod de andre unge, og at du slet ikke syntes, det var i orden. Du har været meget tydelig i, at du ikke ville tilbage. Når du har fortalt om stedet, har du ofte understreget den uretfærdighed du oplevede, særligt i forhold til magtanvendelserne. For os giver det mening, at dette er noget, du har reageret kraftigt på, fordi vi har set, hvordan du har været i huset med de andre unge. Hvis nogen har været kede af det, har vi set, hvordan du har taget dig af dem. Du evner at trøste andre unge, hvis de har brug for det, også selvom du selv har været ked af det. Du er meget opmærksom på dem, der er omkring dig, og vi oplever dig med et stort ansvarsgen og med omsorg for andre. Du fortalte en aften om, at du havde været ude med en gruppe unge, hvoraf en af drengene var blevet for fuld. På måden du fortalte historien, kunne vi høre, at du havde taget dig af ham, sørget for at han lå i en stilling, hvor han kunne kaste op, og så havde du ringet efter en ambulance.

Vi ved, at du kommer meget på Christiania, og at du beskriver det som dit fristed, hvor du oplever at kunne være dig selv. Samtidig ved du også, at du ønsker dig et liv uden misbrug, og at du er godt selskab, men at du også let kan komme i det forkerte. Du har fortalt os, at du i weekenden røg en stor mængde hash og også tog kokain, og disse nætter har du været ude og vågen hele natten. Det kan bekymre os, at du lige nu lever så meget på egen hånd og uden et hjem, for selvom du er stærk og modig, ved vi at du samtidig har brug for, at der også er nogen, der passer på dig.

Du oplever ikke at have noget sted at tage hen, men din kommune holder fast i, at du enten skal tage hjem eller tilbage til dit opholdssted, selvom du har fortalt, at du ikke ser nogen af delene som en mulighed.

Du fortæller, at du i et par år har fået at vide af kommunen, at du kan ende på sikret afdeling, hvis du bliver ved med ikke at gøre det, kommunen mener er det bedste for dig. Du fortæller, at du er træt af disse sætninger, som du oplever som trusler, og at du bliver bange og angst af at tænke på at komme på en aflåst afdeling. Du fortæller, at det påvirker din lyst til at stole på og åbne dig op for din kommune, som du ikke har tiltro til, vil dig det godt, fordi du selv har en oplevelse af at have råbt om hjælp længe, men at du ikke føler dig forstået eller talt til på en måde, så du har kunne holde ud at være i samtalerne.

Vi håber, at du kan genkende dig selv i vores beskrivelser af dig og din situation, for i vores øjne har du mange gode kvaliteter; du er både sjov, energisk, omsorgsfuld, en god ven og god at tale med. Vi ønsker for dig, at du får hjælp til at komme i trygge omgivelser, hvor du ikke skal bruge så meget af din energi på bekymringer, og hvor du i stedet kan trives og udvikle dig.

Kærlig hilsen os i Joannahuset